

Dopis generálního představeného Louis Lougena, OMI k slavnosti Neposkvrněného početí P. Marie 2018

L.J.C. et M.I.

Milí bratři obláti a vy, kteří žijete charisma sv. Evžena de Mazenod,

vám všem přeji radostnou slavnost Neposkvrněného početí blahoslavené Panny Marie! Tento svátek je v našem pokračujícím úsilí o hledání nových významů a pohledů vycházejících z dvoustého výročí řehole, kterou pro Misionáře Provence sepsal svatý Evžen, a z výročí jejich prvních slibů, 1. listopadu 1818, pro všechny zdrojem radosti a naděje. Zvláštní důležitosti pak tento mariánský svátek nabývá také v souvislosti s probíhajícím Rokem oblátských povolání, v němž se každý oblát znovu zavazuje k tomu, že bude pro povolání pracovat.

Mariino neposkvrněné početí nás přitahuje proto, že jsme hluboce zaujati krásou výzvy ke svatosti. Papež František píše: „Svatost je nejkrásnější /nejpřitažlivější/ tvář církve.“ (GE 9) Neposkvrněné početí je zároveň tajemstvím Boží lásky, která nás vybízí k věrnosti vůči svému misijnímu závazku. V tomto smyslu se tento svátek, jak se později zmíním, úzce vztahuje také k Synodě o mladých, víře a rozlišování povolání.

Neposkvrněné početí je vyjádřením víry v to, že Maria byla hned od počátku svého početí uchráněna dědičného hříchu a že byla plná milosti, tedy plně milována a ochraňována Nejsvětější Trojicí. To, co Bůh dovršil v Marii, chce uskutečnit také v každém člověku: udělat z nás skrze dar milosti, která je samotným Božím životem, svaté ženy a muže. Tento dar je nezištný, svobodný, nezasloužený a je nám nabízen, aniž bychom si ho museli vydobýt. Papež František píše, že dar milosti nás zve k tomu, „abychom žili v radostné vděčnosti za tento dar, který si nikdy nezasloužíme.“ (GE 54)

Když slavíme Mariino neposkvrněné početí, slavíme tedy povolání, kterým se Nejsvětější Trojice obrací ke všem Ježíšovým učedníkům: výzvu ke svatosti. Svatý Evžen umístil tuto výzvu do samého středu našeho charismatu: „Ve jménu Božím buďte svatí!“ V zapáleném textu Preface z r. 1825 nás opakovaně vybízí k tomu, abychom všemi silami směřovali k tomu, abychom se působením daru milosti nechali neustále obracet, proměňovat a přetvářet. Píše, že pokud bychom byli opravdu horlivými a svatými apoštoly zaměřenými zcela na Ježíše, bylo by se možné domnívat, že se svět během krátké doby obrátí ke Kristu.

Musíme mít bez ustání na paměti, že existuje přímý vztah mezi svatostí našeho života a účinností naší služby, kterou naplňujeme ve jménu misie, kterou jsme od Boha obdrželi. Svatý Evžen si vroucně přál, abychom žili v apoštolských komunitách právě proto, abychom se tak mohli mezi sebou podněcovat ke svatosti: žádné doutnající knoty! Pokud by byli obláti svatí, bylo by na místě věřit tomu, že se zbloudilá společnost zakrátko navrátí k evangeliu. Ohromná plodnost kázání o. Dominika Albinho byla připisována právě svatosti jeho života.

Velmi často máme zastaralé představy o svatosti a barokní pojetí toho, co znamená být svatý. Nedávná exhortace papeže Františka přivádí svatost zpět na zem. Mluví o obyčejné svatosti, o svatosti všedního dne: „Všichni jsme povoláni k tomu, abychom byli svatí tím, že budeme

žít v lásce a že každý budeme vydávat svědectví v každodenním zaměstnání tam, kde se nacházíme. Žiješ zasvěceným životem? Buď svatý tím, že budeš žít své darování se radostně." (GE 14) Žijme svůj závazek radostně! Jde o revoluci! Příliš často totiž žijeme v průměrnosti, sobecky a tolerujeme mezi sebou rozdělení a chybějící celistvost, jednotu!

Výzva ke svatosti se ukrývá v jednoduchých skutcích lásky, odpuštění, vzájemného přijetí v našich apoštolských komunitách; v tom, že žijeme svůj slib chudoby tak, že si osvojujeme prostý životní styl a s komunitou sdílíme všechno, co vyděláme a získáme; v životě čistoty tím, že si uchováваме čisté a průzračné srdce a bezpodmínečnou lásku ke všem; tím, že se snažíme vytrvat v lásce, dokonce i tehdy, když čelíme slabosti, ztrátě odvahy, konfliktům a zklamáním. Svatost se zakládá na životě modlitby a živí se každodenní eucharistií. Svatost znamená sloužit chudým skrze své úkoly s trpělivostí a štedrostí.

Spousta drobností nás volá k tomu, abychom žili svatost tím, že budeme milovat. Mariino neposkvrněné početí nám znovu připomíná tuto Ježíšovu neuvěřitelnou výzvu k tomu, abychom se nechali proměňovat darem Boží milosti. Tento svátek nám nejen říká, že naším povoláním je stát se svatými, ale zároveň nám připomíná, že nás na cestě svatosti podepírá Mariina modlitba. Jako Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné jsme vybízeni k tomu, abychom k té, kterou nazýváme Matkou Milosrdenství, chovali něžnou úctu. Ona nám pomůže růst ve svatosti.

Chci zdůraznit i to, že svátek Neposkvrněného početí je také slavností misionářskou. Maria byla uchráněna všeho hříchu a naplněna milostí s ohledem na poslání/misii, kterou pro ni od věčnosti Nejsvětější Trojice připravila: měla se stát matkou jednorozeného Syna. Jakou souvislost z toho lze vyvodit pro náš život? Bůh nás vybízí ke svatosti, aby se v nás, skrze nás a s námi mohla projevit Boží láska! Přinášíme světu Krista a stáváme se pro druhé, zvláště chudé a opuštěné, jeho přítomností.

Neposkvrněné početí není jednoduše jen velkou poctou a privilegiem pro tu, která by si tím zasloužila náš potlesk a provolávání slávy. Ne, úžasný dar milosti, který Maria obdržela, je součástí Božího tajemství, které bylo ve starých dobách skryto a které Bůh teď na konci časů odhalil: tajemství Boží lásky ke všem lidem. Jsme nositeli jména neposkvrněného početí a jako misionáři jsme voláni k tomu, abychom přinášeli světu Krista a nespokojili se jen s tuctovou a zředěnou existencí (GE1); jsme zodpovědní za šíření Boží slávy, lásky a jeho milosrdenství. Úžasná výzva ke spolupráci na Božím plánu spásy!

V den své slavnosti nesmíme zapomenout ani na Synodu o mladých, víře a rozlišování povolání. Svátkem Mariina neposkvrněného početí oslavujeme to, že Bůh si pro své přebývání vyvolil tělo mladé, chudé, židovské ženy, Marie z Nazareta. Boží sláva opustila Chrám a našla obydlí v lůně dívky pocházející z okraje společnosti. Ale právě Marii si Bůh vybral k tomu, aby projevil svou přednostní lásku k celému lidstvu počínaje chudými.

Mariino neposkvrněné početí po oblátech požaduje tedy to, aby hlásali evangelium chudým, mladým a s mladými a těm, kteří jsou ze společnosti nejvíce vyloučení. Během dvoustého výročí naší kongregace byla tato výzva v souladu s charismatem znovu potvrzena a posílena také prohlášením Generální kapituly z r. 2016. Nedávná synoda o mladých toto povolání také obnovuje: máme být pozorní ke znamením doby projevujícím se v lidech na okraji, v chudých a všech, kteří jsou v naší společnosti vyloučení. Právě v nich se setkáváme s tvářemi chudých,

kteřé volají po spáse, kteřou nelze najít jinde než v Ježíši Kristu. To je tedy místo, v němž nám dnes Nejsvětější Trojice zjevuje Boží výzvu k misii.

Neposkvrněné početí Panny Marie není tedy triumfalistickým dogmatem starých časů, překonané zbožnosti nebo spirituality. Jde o misionářský a kristocentrický článek víry církve, který nám, oblátům, připomíná, že jsme stejně jako Maria povoláni k hluboké svatosti života, která je úzce spojena s naším posláním k chudým a s chudými. Nikdy nebudeme moct přestat věřit v tento ideál svatosti, protože jde o milosrdnou iniciativu Nejsvětější Trojice. Naše patronátní slavnost nás tedy znovu volá ke svatosti a k obnovení našeho závazku vůči chudým.

Dobře víme, jak se svatý Evžen rád těšil vírou v Mariino neposkvrněné početí, o kterém se jako malý chlapec dozvěděl během hodin náboženství v Aix-en-Provence už dlouho před tím, než bylo dogma církvi oficiálně přijato. Vřele toto dogma podporoval a, když papež Pius IX. dogma o Neposkvrněném početí 8. prosince 1854 vyhlásil, radoval se s nadšením malého dítěte. Byl na vyhlášení dogmatu sám přítomen. Jako Evženova rodina budme i my v tento den plni radosti a nadšení; oslavujme svou Matku a s radostí a štěstím jí vzdejme úctu. Krásnou slavnost vám všem!

Laudetur Jesus Christus et Maria Immaculata!

otec Louis Lougen, OMI
generální představený
8. prosinec 2018